

NOTAT

29. september 2017

2. ordførernotat vedrørende ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om kapitalmarkeder, lov om investeringsforeninger m.v. og forskellige andre love (Forhandlede retningslinjer på det finansielle område, sikring af vandrende arbejdstagers ret til at optjene og bevare pensionsrettigheder, gennemførelse af ændringer som følge af benchmarkforordningen og PRIIP-forordningen, udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) m.v.) (Oktober I)

1. Indledning

Lovudkastet gennemfører en række ændringer i den finansielle lovgivning, bl.a. med det formål at forbedre forbrugerbeskyttelsen på det finansielle område.

Lovudkastet blev sendt i høring den 4. juli 2017 med frist for høringssvar den 9. august 2017. Der er modtaget 31 høringssvar, heraf 9 med bemærkninger.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i lovudkastet gennemgås og kommenteres nedenfor.

Visse høringssvar har givet anledning til redaktionelle og tekniske ændringer samt præciseringer i lovtekst og bemærkninger. Da disse høringssvar ikke ændrer substansen i de pågældende forslag til lovbestemmelser, omtales de ikke nærmere i dette notat.

Der er efter den offentlige høring tilføjet en række ændringer til lovudkastet, som gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Ændringerne foretages som opfølgning på regeringens svar til Europa-Kommissionen på den begrundede udtalelse af 14. juni 2017 om Danmarks implementering af Solvens II-direktivet og Omnibus II-direktivet. Disse ændringer, der alle er formuleret direktivnært, vedrører udelukkende gruppe 1-forsikringsselskaber. Ændringerne har været drøftet med Forsikring & Pension.

2. Bemærkninger til konkrete emner

Kommenteringen af høringssvarene tager udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

- 2.1. Forhandlede retningslinjer på god skik området (§ 1, nr. 3)
- 2.2. Indfrielse af realkreditlån og realkreditlignende lån (§ 1 nr. 7)
- 2.3. Implementering af portabilitetsdirektivet
 - 2.3.1. Sikring af vandrende arbejdstagers ret til at optjene og opbevare pensionsrettigheder (§ 1, nr. 8)
 - 2.3.2. Krav om samtykke ved udbetaling af mindre pensionsordninger (§ 1, nr. 8)
 - 2.3.3. Genkøb af pensionsbidrag indbetalt under rettighedsbetingede medlemsperioder (§ 1, nr. 8)
 - 2.3.4. Kollektive overenskomster og aftalers forrang (§ 4, nr. 2)
- 2.4. Ansvar for depotselskaber for danske UCITS (§ 1, nr. 11)
- 2.5. Suspension af investeringsforvaltningstilladelser (§ 1, nr. 12)
- 2.6. Udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI'er) (§ 1, nr. 13-15)
- 2.7. Antallet af bestyrelsesposter for medlemmer af bestyrelsen i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI'er) (§ 1, nr. 16)
- 2.8. Finanstilsynets tavshedspligt (§ 1, nr. 22)
- 2.9. Styrkelse af Finanstilsynets tilsyn på forbrugerområdet (§ 1, nr. 28)
- 2.10. Handelssteders offentliggørelse af oplysninger om best execution (§ 2 nr. 4)
- 2.11. Krav om oplysninger om aflønningspolitik i central investoringformation for UCITS, der ikke har et investeringsforvaltningsselskab (§ 3, nr. 1)
- 2.12. Suspension af de dansk UCITS' tilladelse (§ 3, nr. 2)

2.1 Forhandlede retningslinjer på god skik området (lovforslagets § 1, nr. 3)

Forsikring & Pension finder det meget positivt, at det bliver muligt for Finanstilsynet at udarbejde ”forhandlede retningslinjer” på områder, hvor retstilstanden er uklar. Det forventes, at der fremadrettet opnås mere forudsigelighed og gennemsigtighed i forbindelse med god skik afgørelser.

Den danske Fondsmæglerforening tvivler på, om der er behov for yderligere regulering og finder derfor, at den foreslåede bestemmelse bør udgå af lovforslaget. Alternativt bør det præciseres i lovbemærkningerne, om retningslinjerne retter sig mod hele den finansielle sektor eller bestemte brancher inden for sektoren, f.eks. fondsmæglerne.

Finans Danmark finder, at det er uklart hvad baggrunden er for at indføre forhandlede retningslinjer på det finansielle område, som allerede er ganske reguleret, og hvor der efter Finans Danmarks opfattelse ikke er problemer med efterlevelse af reglerne for god skik. Finans Danmark opfordrer til, at det klargøres, hvilken retlig status forhandlede retningslinjer har, herunder hvordan disse adskiller sig fra vejledninger i forhold til eventuel manglende efterlevelse. Retningslinjer bør kun udstedes, hvis

der er enighed om retningslinjerne. Under disse forudsætninger finder Finans Danmark, at den nye bestemmelse kan bidrage til klarere regler til gavn for såvel forbrugerne som virksomhederne.

Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet Tænk har anført, at det bør præciseres i lovudkastet, at Finanstilsynets kompetence til at udstede retningslinjer bør afgrænses til områder, der er særlige for finansielle virksomheder for at undgå, at både Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet udarbejder retningslinjer om de samme emner. Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet Tænk finder endvidere, at retningslinjer kun bør udstedes, såfremt der er opnået enighed mellem de relevante erhvervs- og forbrugerorganisationer. Det er sædvanlig praksis på Forbrugerombudsmandens område, at der kun udstedes retningslinjer, såfremt der opnås enighed om disse blandt erhvervs- og forbrugerorganisationerne.

Kommentar

God skik er udtryk for en adfærd, som man bør udvise. Den finansielle regulering indeholder regler om god skik for finansielle virksomheder, som er meget generelt formulerede. Det er de, fordi god skik er et dynamisk begreb, som ændrer sig over tid; i takt med samfundsudviklingen. Det skal reglerne også kunne.

Forslaget om forhandlede retningslinjer skal sikre Finanstilsynet et redskab til at udfylde rammerne på god skik-området og dermed bidrage til klarere regler til gavn for forbrugerne og virksomhederne.

Retningslinjerne skal udarbejdes i et tæt samarbejde og dermed efter forhandling med både repræsentanter for forbrugerne og de relevante erhvervsorganisationer. Retningslinjerne vil derigennem afspejle en fælles forståelse af, hvad der er god skik på et bestemt område.

Det er forventningen, at inddragelsen af sektoren i udarbejdelsen af retningslinjerne vil medføre, at retningslinjerne i højere grad end en vejledning vil bygge på viden om faktiske forhold og tendenser i sektoren. Endvidere forventes en større efterlevelse af retningslinjerne, når disse afspejler en fælles forståelse af, hvad der må forstås ved god skik på et bestemt område.

Endvidere vil inddragelsen af sektoren kunne medføre, at det på et tidligt tidspunkt afdækkes, om der er behov for retningslinjer om, hvad der helt konkret udgør god skik på et givent område. Et sådant behov vil ellers oftest først blive afdækket som følge af en række konkrete sager på området.

Retningslinjer kan både rette sig mod en bestemt type finansiell virksomhed eller hele den finansielle sektor inden for et nærmere afgrænset om-

råde. Retningslinjerne kan kun omfatte forhold, der er relevante for finansielle virksomheder.

Det fremgår af bemærkningerne, at Forbrugerombudsmanden deltager i forhandlingerne om retningslinjer. Herved sikres det, at der ikke er modstrid mellem retstilstanden hos Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet. Såfremt et område allerede er omfattet af en af Forbrugerombudsmanden forhandlet retningslinje, er der ikke behov for, at Finanstilsynet udarbejder retningslinjer på området, hvilket vil blive præciseret i bemærkningerne.

I overensstemmelse med den praksis, der følges hos Forbrugerombudsmanden, præciseres det i bemærkningerne, at der kun udstedes en retningslinje, hvis der er enighed blandt de forhandlende parter. Såfremt der ikke kan opnås enighed om indholdet af en forhandlet retningslinje, kan Finanstilsynet i stedet udstede en vejledning om emnet.

Som det fremgår af både de almindelige og specielle bemærkninger, har forhandlede retningslinjer retlig karakter af en vejledning, der oplyser om bl.a. fortolkning af reglerne. Retningslinjerne adskiller sig ved at være udarbejdede i samarbejde mellem Finanstilsynet, sektoren og forbrugerrepræsentanter, men har i øvrigt samme retlige status som en vejledning, herunder i forhold til eventuel manglende efterlevelse.

2.2 Indfrielse af realkreditlån og realkreditlignende lån (lovforslagets § 1, nr. 7)

Finans Danmark kvitterer for lovforslaget, der rummer en præcisering i forhold til den gældende bestemmelse i § 53 d i lov om finansiel virksomhed, som rummer en utilsigtet adgang for låntager til at spekulere mod långiver ved at indrømme opsigelsesadgang uden indfrielsesomkostninger og reduceret kurtage, uden at der er krav om tidsmæssig sammenhæng mellem varslet om prisstigninger og indfrielsestidspunktet. Finans Danmark anerkender at lovforslagets ordlyd rummer en begrænsning af problemet men foreslår en formulering, der yderligere sikrer, at denne utilsigtede spekulationsmulighed afskæres, ved at kravet om tidsmæssig sammenhæng mellem varslet om prisstigninger og låntagers opsigelse yderligere tydeliggøres. Desuden foreslår Finans Danmark, at bestemmelsen desuden får virkning for alle låntyper.

Kommentar:

Den foreslåede lovændring rummer en præcisering i forhold til den gældende bestemmelse, idet det nu eksplicit fremgår, at der skal være en tidsmæssig sammenhæng mellem varslet om prisstigninger og låntagers opsigelse, som med det foreliggende forslag søges præciseret.

Hensigten er, at afskære en utilsigtet adgang for låntager til at benytte opsigelsesadgangen til med langt varsel og reducerede omkostninger, at spekulere i en mellemliggende kursudvikling.

Finans Danmark foreslår i sit høringssvar en yderligere præcisering af bestemmelsen for at tydeliggøre kravet om tidsmæssig sammenhæng mellem varslet om prisstigninger og låntagers opsigelse af lånet, og at bestemmelsen omfatter alle låntyper.

Den foreslåede ændring tjener det samme formål, som ligger bag lovforslagets bestemmelse, og ses ikke at have utilsigtede konsekvenser. Det vil dog lette forståelsen af ændringen, dersom der i stedet for "kreditor-termin" anvendes betegnelsen "betalingstermin", hvormed samme formål tilgodeses. Finans Danmark er enige heri.

2.3 Implementering af portabilitetsdirektivet

2.3.1 Sikring af vandrende arbejdstagers ret til at optjene og bevare pensionsrettigheder (lovforslagets § 1, nr. 8)

Forsikring & Pension anfører, at den foreslåede § 60 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, kan læses som, at alle over 21 år skal tilbydes en pensionsordning. Forsikring og Pension foreslår en mindre justering af bemærkningerne for at tydeliggøre, at dette ikke er tilfældet.

Kommentar

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 2.3.1, at der i danske pensionsordninger ikke eksisterer optjeningsperioder eller et krav om opnåelse af en vis alder, for at få ret til sin optjente pension. Dermed optjener lønmodtagere i Danmark ret til alderspension fra den første krone, der indbetales til en alderspension.

Det foreslås, at det i lovforslagets almindelige bemærkninger præciseres, at det fortrinsvis er i de såkaldte tilsagnsordninger, at der stilles krav om optjeningsperioder eller opnåelse af en vis alder, for at få ret til sin optjente pension og at sådanne tilsagnsordninger ikke benyttes i Danmark.

Indstilling

Det indstilles, at de almindelige bemærkninger i lovudkastet præciseres, som ovenfor anført.

2.3.2 Krav om samtykke ved udbetaling af mindre pensionsordninger (lovforslagets § 1, nr. 8)

Forsikring & Pension anser ikke kravet om informeret samtykke i den foreslåede § 60 c, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, for at være i medlemmernes interesse. Kravet fratager selskaberne muligheden for at udbetale til en lønmodtager, der fraflytter landet og ikke positivt accepterer

udbetaling, selv om det kan betyde, at disse personer over en årrække helt mister deres indbetalte bidrag.

Kommentar

Portabilitetsdirektivet giver alene medlemsstaterne mulighed for at kunne fastsætte en beløbsgrænse, hvorefter der kan ske udbetaling af mindre pensionsopsparinger – foreslået til 20.000 kr. i 2010-niveau – hvis lønmodtageren giver et informeret samtykke. Lønmodtagere med små ordninger, som ikke reagerer på henvendelser fra pensionselskabet om muligheden for at få pengene udbetalt, kan risikere helt at miste de indbetalte beløb pga. administrationsomkostninger. Kravet om informeret samtykke fra den fratrædende lønmodtager er dog fastsat i direktivet, og er ikke muligt at ændre derpå. Det vurderes således ikke muligt at fravige kravet om informeret samtykke.

2.3.3 Genkøb af pensionsbidrag indbetalt under rettighedsbetingede medlemsperioder (lovforslagets § 1, nr. 8)

Landsorganisationen i Danmark finder forslaget til § 60 b, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed for problematisk, da det berører adgangen til genkøb af pensionsopsparing før pensioneringstidspunktet. Pensionselskaberne tillader i forskellig udstrækning genkøb, og nogle selskaber giver slet ikke adgang hertil. Dertil kommer, at der med den ovenstående formulering ikke gives selskaberne adgang til at kræve behørig dokumentation.

Kommentar

Den foreslåede § 60 b, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, relaterer sig til de situationer, hvor der i nærmere afgrænsede perioder kan ske indbetaling til en pensionsordning, uden at lønmodtageren opnår ret til pension. Sådanne ordninger kendes ikke i Danmark i dag. Forslaget berører således ikke de arbejdsmarkedsbaserede ordninger. Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 60 b, stk. 2, at bestemmelsen skal sikre, at optjent pension i pensionsordninger ikke fortabes, selvom lønmodtagerens ansættelsesforhold ophører, inden lønmodtageren har afsluttet en eventuel minimumsperiode for medlemskab af ordningen (betinget medlemskab), eller lønmodtageren har opnået en vis minimumsalder på tidspunktet for fratræden. Danske pensionsordninger hverken indeholder rettighedsbetingede optjeningsperioder eller krav om optjeningsalder for at opnå ret til pension, hvorfor bestemmelsen ikke vil have nogen praktisk betydning i relation til eksisterende danske pensionsordninger. For det tilfælde, at der i fremtiden indføres sådanne rettighedsbegrænsninger i danske pensionsordninger, sikrer bestemmelsen dog, at en fratrædende lønmodtager i overensstemmelse med direktivers artikel 4, stk. 1, litra c, har ret til at få tilbagebetalt bidragene.

Bestemmelsen giver dermed ikke lønmodtagere, der flytter mellem EU/EØS-lande m.v., en generel adgang til genkøb. Det vurderes derfor, at der ikke er behov for at præcisere bemærkningerne til lovforslaget.

2.3.4 Kollektive overenskomster og aftalers forrang (lovforslagets § 4, nr. 2)

Dansk Arbejdsgiverforening anfører, at lovforslagets § 4, nr. 2, om ændring af lov om firmapensionskasser, herunder både forslaget til § 64 a, stk. 3, og forslaget til § 64 b, stk. 3, bør formuleres på samme måde som lovforslagets § 1, nr. 8 om ændring af § 60 b, stk. 3, i lov om ændring af finansiel virksomhed, med henblik på at tydeliggøre, at direktivets artikel 4 og 5 giver mulighed for at rettigheder efter direktivet fremgår af kollektive aftaler.

Kommentar

Portabilitetsdirektivet giver mulighed for, at arbejdsmarkedets parter kan fastsætte andre bestemmelser i forhold til optjening og bevarelse af pension via kollektive overenskomster eller aftaler, forudsat at disse bestemmelser giver en mindst lige så god beskyttelse som portabilitetsdirektivet og ikke skaber hindringer for arbejdskraftens frie bevægelighed.

For at sikre en korrekt implementering, så der ikke er tvivl om, at både kollektive overenskomster og aftaler, der giver en mindst lige så god beskyttelse, har forrang for loven, foreslås det at ændre ordlyden i de foreslåede bestemmelser til § 64 a, stk. 3, og § 64 b, stk. 3, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, så de har samme ordlyd som forslaget til § 60 b, stk. 3, og § 60 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, samt foretage den nødvendige tilpasning af bemærkningerne hertil.

2.4 Ansvar for depotselskaber for danske UCITS (lovforslagets § 1, nr. 11)

Finans Danmark anfører, at det efter gældende ret er depotselskabet, der i forhold til UCITS'en opbevarer dennes aktiver. Det gælder også, selv om depotselskabet i medfør af § 106 d, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed har delegeret sin opbevaringsopgave til en tredjemand. Finans Danmark mener at den gældende ansvarsregel i § 107, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed omfatter de i bilag 5 nævnte instrumenter tilhørende UCITS'en uanset, at depotselskabet har delegeret opbevaringen af disse til en tredjemand. Finans Danmark mener, at det bør præciseres i bemærkningerne, at lovforslaget alene udgør en præcisering af allerede gældende ret.

Derudover mener Finans Danmark, at beskrivelsen af gældende ret i de almindelige bemærkninger punkt 2.8.5.1, for depotselskabets ansvar for tab af instrumenter, som nævnt i bilag 5, tilhørende en UCITS bør formuleres så den bliver en gengivelse af lovbestemmelsens tekst.

Kommentar

Den foreslåede ændring er en præcisering af, at depotselskabets erstatningsansvar ikke blot omfatter tab på finansielle instrumenter omfattet af bilag 5, som opbevares hos depotselskabet selv, men også omfatter tab på de pågældende finansielle instrumenter, som opbevares hos den tredje- mand, som depotselskabet har delegeret opgaven til. Dette gælder, uanset om det er den pågældende tredjemand, som har forårsaget tabet. I de særlige bemærkninger er det anført, at ændringen er i overensstemmelse med Finanstilsynets hidtidige praksis, som således videreføres uændret. Denne bemærkning foreslås udbygget med, at lovforslaget udgør en præcisering af gældende ret.

2.5 Suspension af investeringsforvaltningstilladelsen (lovforslagets § 1, nr. 12)

Finans Danmark mener, at omtalen af alternative investeringsfonde (AIF'er) i bemærkningerne til bestemmelsen om suspension af et investeringsforvaltningsselskabs tilladelse bør fjernes, da muligheden for at suspendere tilladelsen efter lov om alternative investeringsfonde ikke er omfattet i dette lovforslag.

Finans Danmark anfører også, at det bør overvejes, om der efter udløbet af suspensionsperioden skal være krav om en egentlig beslutning om at skifte tilbage til det oprindelige investeringsforvaltningsselskab, eller om den danske UCITS vil kunne beslutte at skifte selskab i perioden, indtil suspensionen udløber.

Kommentar

Investeringsforvaltningsselskaber kan få en dobbelttilladelse til at forvalte både UCITS og AIF'er. I disse tilfælde er det næppe tænkeligt, at betingelserne for at suspendere tilladelsen til investeringsforvaltning af UCITS er til stede, uden at betingelserne for at inddrage FAIF tilladelsen i medfør af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde ikke også er til stede. I praksis vil det derfor være både de forvaltede UCITS og AIF'er, som enten skal have et nyt investeringsforvaltningsselskab, et nyt FAIF eller skal overgå til at være selvforvaltende. Det vurderes hensigtsmæssigt af hensyn til klarhed og åbenhed fortsat at omtale dette forhold i bemærkningerne.

Det er bestyrelsen i den enkelte UCITS's kompetence at træffe beslutning om, hvorledes en UCITS skal kunne komme tilbage til forvaltning af sit oprindelige investeringsforvaltningsselskab efter en suspensionsperiodes

udløb, herunder om det skal besluttes at skifte selskab i perioden inden suspensionen udløber.

2.6 Udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) (lovforslagets § 1, nr. 13-15)

Finans Danmark bemærker, at foreningen støtter den foreslåede ændring, hvorefter balance, ind- og udlån for udenlandske penge- og kreditinstitutters væsentlige filialer i Danmark også indgår i de opgørelser, der anvendes til udpegning af SIFI institutter og til beregning af et SIFI instituts systemiskhed.

Herudover bemærker Finans Danmark, at foreningen finder det vigtigt, at der er overensstemmelse mellem de kommende NEP-krav og udpegningen som et SIFI institut, således at ikke-SIFI institutter, der måtte få et NEP-krav på niveau med SIFI institutternes NEP-krav også udpeges som SIFI institut. På den baggrund foreslår foreningen, at der i lovgivningen skabes denne sammenhæng.

Kommentar

Det følger af den politiske aftale om "Regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet" fra oktober 2013, at der senest i 2017 vil blive gjort status for slutniveauet for de danske SIFI-kapitalkrav. I forbindelse med dette arbejde kan der være behov for at evaluere andre dele af modellen.

2.7 Antallet af ledelsesposter for medlemmer af bestyrelsen i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI'er) (lovforslagets § 1, nr. 16)

DLR Kredit anfører, at lovforslaget, i forhold til den nugældende grænse for antallet af ledelsesposter, vil betyde, at antallet af mulige poster for DLRs bestyrelsesmedlemmer vil blive reduceret med én, idet SIFI institutter, der er sektorselskaber, ikke længere vil være undtaget fra bestemmelsen.

Forslaget begrænser dermed muligheden for at varetage en stilling som direktionsmedlem i DLR og samtidig deltage i bestyrelsesarbejde, hvilket kan begrænse DLR's mulighed for at tiltrække bestyrelsesmedlemmer med relevant erfaring, kompetence og markedskendskab.

Endvidere fremhæver DLR, at DLR's forretningsmodel og forretningsområde stort set er afgrænset til at yde realkreditlån i landbrugsejendomme samt byerhvervsejendomme, hvilket begrænser kompleksiteten og dermed den tid, der skal anvendes på at varetage hvervet som bestyrelsesmedlem

Finans Danmark henviser i sit høringssvar til DLR Kredit, hvad angår dette emne.

Kommentar

Et SIFI-institut er af en størrelse og kompleksitet, som medfører, at bestyrelsesarbejdet kræver betydelige ressourcer fra det enkelte bestyrelsesmedlem. Loftet for antallet af ledelsesposter for bestyrelsesmedlemmer i SIFI-institutter er indført for at sikre, at bestyrelsesmedlemmer i SIFI-institutter afsætter tilstrækkelig tid til at kunne varetage deres hverv betryggende.

Formålet med reglerne tilsiger, at bestyrelshvervet i SIFI'et i alle tilfælde tæller med ved opgørelsen af, hvor mange ledelsesposter et bestyrelsesmedlem i et SIFI varetager i alt. Dette er endvidere netop blevet bekræftet i en tilkendegivelse fra EU-kommissionen.

DLR er et SIFI-institut og samtidig et sektorselskab. Dette indebærer, at bestyrelsesmedlemmer i DLR hidtil har kunnet besidde én bestyrelsespost mere end bestyrelsesmedlemmer i andre SIFI institutter. Denne forskel stemmer ikke overens med regelsættets formål, der fastsætter de samme grænser for antal ledelsesposter for alle bestyrelsesmedlemmer i SIFI-institutter, hvorfor bestemmelsen foreslås ændret.

Af hensyn til at bestyrelsesmedlemmer i DLR hidtil har kunnet besidde én bestyrelsespost mere end bestyrelsesmedlemmer i andre SIFI-institutter, foreslås der en overgangsordning for de bestyrelsesmedlemmer, som bliver berørt af ændringen. Overgangsordningen består i, at bestyrelsesmedlemmer, der som følge af ændringerne besidder flere poster end tilladt, fortsat kan besidde disse poster i en periode. Under hensyn til at DLR skal kunne nå at indrette sig på de nye regler, foreslås det at overgangsordningen forlænges til 1. juli 2019.

2.8 Finanstilsynets tavshedspligt(lovforslagets § 1, nr. 22)

Fondsmæglerforeningen anfører, at muligheden for videregivelse af fortrolige oplysninger vedrørende finansielle virksomheder indskrænkes til kun at omfatte oplysninger vedrørende pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og forsikringselskaber. Samtidig vil adgangen til at videregive oplysninger, for så vidt angår pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I ikke længere være betinget af et mandat fra ministeren. Som begrundelse for, at andre fondsmæglerselskaber end fondsmæglerselskaber I ikke længere skal være omfattet af bestemmelsen, bemærker fondsmæglerforeningen, at det anføres i lovbetænkningerne, at disse selskaber ikke har kritiske funktioner for samfundet eller systemisk værdi. Fondsmæglerforeningen påpeger, at fondsmæglerselskaber I heller ikke kan anses for at have kritiske funktioner for samfundet eller systemisk værdi. Det er herefter Fondsmæglerforeningens

vurdering, at bestemmelsen ikke er relevant for fondsmæglerselskaber I, hvorfor disse bør udgå af lovbestemmelsen.

Kommentar

Med bl.a. lov nr. 334 af 31. marts 2015 blev Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD) implementeret i dansk ret.

Før implementeringen af BRRD var det Finanstilsynets praksis, at Finanstilsynet i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderede, at en finansiel virksomhed var i en situation, hvor virksomheden kunne få problemer med fortsat at opfylde tilladelseskravene, skulle indhente et mandat fra erhvervsministeren til at føre drøftelser med interesserede parter og interessenter m.v. med henblik på at finde en løsning på virksomhedens situation. Baggrunden for denne praksis var, at sådanne drøftelser lå uden for Finanstilsynets sædvanlige tilsynsvirksomhed. Finanstilsynet kunne derfor ikke føre sådanne drøftelser uden et mandat fra erhvervsministeren.

Efter implementeringen af BRRD er det blevet en del af Finanstilsynets virksomhed at deltage i og føre drøftelser med interesserede parter og interessenter m.v. med henblik på at finde en løsning for et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskaber I, der er eller vil komme i vanskeligheder. Finanstilsynet har således ikke efter dette tidspunkt skullet indhente et mandat fra erhvervsministeren i disse sager.

Bestemmelsen i § 354, stk. 6, nr. 11, i lov om finansiel virksomhed burde derfor have været konsekvensrettet i forbindelse med gennemførelsen af BRRD.

Med lovforslaget foretages denne tilretning, således at det ikke længere fremgår af bestemmelsen, at Finanstilsynet skal have indhentet et mandat fra ministeren til behandling af sager vedrørende pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.

Som udgangspunkt vil nødlidende fondsmæglerselskaber I skulle undergives konkursbehandling, men det vil bero på en konkret vurdering, hvorvidt et fondsmæglerselskab I kan anses for at have kritiske funktioner for samfundet eller systemisk værdi- og derfor skal forsøges håndteret via drøftelser med interesserede parter og interessenter m.v.

2.9 Styrkelse af Finanstilsynets tilsyn på forbrugerområdet (lovforslagets § 1, nr. 28)

Finans Danmark lægger til grund, at forslaget om, at Finanstilsynet efter en klagers samtykke, kan videregive oplysningen om klagers navn til en

finansiell virksomhed til brug for tilsynsvirksomheden, ikke vil medføre en ændring i retstilstanden i forbindelse med behandlingen af klager.

Forsikring & Pension støtter forslaget, men finder samtidig, at der er behov for at beskytte finansielle virksomheder mod, at Finanstilsynet offentliggør oplysninger om finansielle virksomheders interne forretningsgange. Detskyldes, at Finanstilsynets skærpede tavshedspligt ikke gælder på forbrugerområdet.

Kommentar

De foreslåede regler om styrkelse af Finanstilsynets tilsyn på forbrugerområdet vil ikke medføre en ændring i retstilstanden i forbindelse med Finanstilsynets behandling af klager.

Finanstilsynets skærpede tavshedspligt finder ikke anvendelse på forbrugerområdet. På dette område gælder de sædvanlige regler om tavshedspligt efter straffeloven og forvaltningsloven, der pålægger ansatte tavshedspligt om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at oplysningerne ikke videregives. Det gælder også i forhold til interne forretningsgange.

For at undgå nogen usikkerhed om, hvorvidt en kunde har samtykket til videregivelsen foreslås det præciseret i lovudkastet og dets bemærkninger, at en kundes samtykke til videregivelse af oplysninger skal være udtrykkeligt. Endvidere henvises der i de specielle bemærkninger til persondatalovens regler om samtykke, hvoraf det fremgår, at et samtykke er enhver frivillig, specifik og informeret viljetilkendegivelse, hvorved den registrerede indvilger i, at oplysninger, der vedrører den pågældende selv, gøres til genstand for behandling.

2.10 Handelssteders offentliggørelse af oplysninger om best execution (lovforslagets § 2, nr. 4)

Finans Danmark anfører, at der i de specielle bemærkninger til den foreslåede § 140 a i lov om kapitalmarkeder henvises til præambel 60 i MiFID II-direktivet, som alene vedrører market making udøvet på trading venues ved brug af algoritmer. Hvis henvisningen bruges til at understøtte, at definitionen af prisstiller/market maker skal forstås forskelligt i artikel 27, stk. 3, i MiFID II og short-selling forordningen, er Finans Danmark enige i henvisningen. Finans Danmark foreslår i den forbindelse, at der i bemærkningerne til den pågældende bestemmelse tilføjes en sætning om, at ”det gælder, uanset at præambel 60 alene vedrører market maker rollen udøvet på trading venues ved brug af algoritmer”.

Finans Danmark finder det desuden uhensigtsmæssigt, at hverken den foreslåede § 140 a eller bemærkningerne hertil tager stilling til begrebet

”øvrige likviditetsstillere”, jf. ordlyden af RTS 27 og 28. Dette gælder særligt i lyset af, at bestemmelsen strafbelægges.

Finans Danmark anfører endelig, at det er uhensigtsmæssigt, at § 140 a i lov om kapitalmarkeder alene taler om årlige offentliggørelser, når artikel 11 i RTS 27 kræver kvartalsmæssige publikationer.

Kommentar:

Ifølge det foreslåede § 140 a, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, skal fondsmæglerselskaber, der er prisstillere, mindst én gang om året vederlagsfrit stille oplysninger til rådighed for offentligheden om kvaliteten af udførelsen af transaktioner med finansielle instrumenter, der ikke er aktier handlet på en markedsplads eller derivater. Bestemmelsen gennemfører artikel 27, stk. 3, i MiFID II.

Som anført af Finans Danmark er formålet med henvisningen til betragtning nr. 60 i præamblen til MiFID II i de specielle bemærkninger til bestemmelsen at tydeliggøre den forskel, der er mellem definitionen af en prisstiller i MiFID II og en prisstiller i shortselling-forordningen. På baggrund af høringssvaret foreslås det at præcisere bemærkningerne ved at fjerne den direkte henvisning til betragtning nr. 60 i præamblen til MiFID II, mens beskrivelsen af forskellen i øvrigt beholdes i bemærkningerne.

”Øvrige likviditetsstillere” er ikke nærmere reguleret i lovforslaget, hvorfor der ikke er behov for at beskrive disse aktører nærmere. En sådan beskrivelse eksisterer i øvrigt heller ikke på EU-niveau.

Endelig er der ikke modstrid mellem kravet i § 140 a, stk. 2, om mindst én årlig offentliggørelse af oplysninger, der er en direktivnær implementering af artikel 27, stk. 3, i MiFID II, og det specifikke krav i artikel 11 i Kommissionens delegerede forordning 2017/575, hvorfor den foreslåede formulering fastholdes.

2.11 Krav om oplysninger om aflønningspolitik i central investorinformation for UCITS, der ikke har et investeringsforvaltningsselskab (lovforslagets § 3, nr. 1)

Finans Danmark opfordrer til, at det klart fremgår af bestemmelsen, at kravet om, at den centrale investorinformation skal indeholde oplysninger om aflønningspolitik kun gælder for investeringsforeninger, der ikke har delegeret forvaltningen af foreningen til et investeringsforvaltningsselskab.

Kommentar

Oplysningspligten foreslås kun indført for investeringsforeninger i det omfang en investeringsforening vælger selv kan ansætte en direktør og

personale til at forestå den daglige ledelse og drift i hvilken forbindelse kravet er relevant.

Vælger en investeringsforening at delegere den daglige ledelse og drift til et investeringsforvaltningsselskab, i lighed med de øvrige danske UCITS (SIKAV eller en værdipapirfond) som ikke selv kan forestå den daglige ledelse og drift, omfattes investeringsforeningen ikke af kravet.

Det foreslås, at det præciseres i det foreslåede § 103 a i lov om investeringsforeninger m.v., at den kun finder anvendelse for investeringsforeninger, der ikke har delegeret forvaltningen af foreningen til et investeringsforvaltningsselskab.

2.12 Suspension af en dansk UCITS' tilladelse (lovforslagets § 3, nr. 2) Finans Danmark foreslår, at hvis Finanstilsynet får mulighed for at suspendere en afdeling af en dansk 'UCITS' tilladelse, så bør der fastsættes regler om, hvorvidt afdelingen kan fusionere i suspensionsperioden eller præcisere, at det relevante regelsæt for afvikling, herunder fusion, i lov om investeringsforeninger m.v. kan anvendes. Finans Danmark foreslår yderligere, at det præciseres, om en afdeling kan foretage investeringsmæssige dispositioner i suspensionsperioden samt om afdelingen fortsat kan benytte sig af sit navn.

Kommentar

Den foreslåede bestemmelse er udtryk for en direktivnær implementering af bestemmelsen i UCITS V-direktivet. Som anført i bemærkningerne, forventer Finanstilsynet ikke at benytte sig af muligheden for at suspendere en afdelings tilladelse. Hvis Finanstilsynet suspenderer en dansk UCITS' eller en afdelings tilladelse, må den danske UCITS eller afdeling ikke drive virksomhed som investeringsinstitut i suspensionsperioden. Det er i praksis ensbetydende med, at den danske UCITS' virksomhed skal afvikles. Lov om investeringsforeninger indeholder regler om afvikling, såfremt en UCITS i suspensionsperioden vælger at lade sig afvikle. De forhold, som Finans Danmark i øvrigt nævner, herunder evt. ønske om mulighed for at foretage dispositioner i suspensionsperioden, kan adresseres i forbindelse med en evt. afgørelse om suspension i medfør af § 117 i lov om investeringsforeninger m.v..

3. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendoms-

mæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Kredit Råd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FDFFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Investeringsfondsbranchen, Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, Købmandstandens Oplysningsbureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Mybanker, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Revisornævnet, Rigsrevisionen, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne og Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland.

4. Oversigt over organisationer, myndigheder m.v. som har haft bemærkninger med indhold

Følgende organisationer, myndigheder m.v. har haft bemærkninger med indhold:

Dansk Arbejdsgiverforening, DLR Kredit, Erhvervsstyrelsen, Finans Danmark, Fondsmæglerforeningen, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Forsikring & Pension, Justitsministeriet, Landsorganisationen i Danmark (LO), Moderniseringsstyrelsen og Statsministeriet.